

До Шевченківського райсуду м. Києва

Позивача: Олійника Дмитра Вячеславовича,
ідент. код _____, паспорт _____,
_____ ,
засіб зв'язку –тел./факс: _____,
електрона пошта: _____

у справі № 761/23166/17 (суддя Осаулов А. А.)

ПОЯСНЕННЯ.

27.03.2018 р. мною засобами поштового зв'язку отримано заперечення щодо відповіді на відзив Відповідача-3 (ПАТ«АК Київводоканал»). У 2017 р. Відповідач-3 змінив форму власності –на Приватне акціонерне товариство «Акціонерна компанія «Київводоканал» (в ЄДРПОУ 03327664).

Користуючись передбаченим ЦПК України процесуальними правами на подачу пояснень у справі повідомляю щодо змісту цих заперечень наступне.

Провадження у справі відкрито ухвалою суду від 15.11.2017 р. У подальшому, ухвалою від 22.01.2018 р. судом встановлено строки на подачу учасниками заяв по суті справи. Відповідач-3 відлічує строк на подачу відзиву не з моменту, визначеного ухвалою про відкриття провадження у справі чи її отримання поштою (ч. 1 ст. 191 ЦПК), а чомусь з дати отримання судової повістки та ухвали про призначення підготовчого провадження, без відповідного клопотання про поновлення (продовження) процесуального строку на подачу відзиву. Іншими відповідачами, якими подано відзиви, відповідних клопотань не заявлено також. Отже, заперечення Відповідача-3 щодо начебто не пропуску ним строку на подачу відзиву не ґрунтуються на нормах процесуального права, є безпідставними та юридично безграмотними.

У частині таких саме юридично безграмотних суджень щодо позовної давності Відповідачем-3, натомість, правильно вказане, що строк позовної давності відлічується з 10.07.2014 р., тобто набрання законною силою рішення суду в одній з адміністративних справ щодо періоду «дії» з 2009 р. незаконних розпоряджень КМДА. (Щодо періоду «дії» розпоряджень КМДА з 2006 р., в іншій адміністративній справі рішення суду набрало законної сили 15.01.2015 р.). Потребує лише уточнення, що після цих двох календарних дат (10.07.2014 р. і 15.01.2015 р.) позовна давність розпочалася заново (ч. 3 ст. 264 ЦК): до цього вона переривалася вчиненням адміністративних позовів до одного з боржників (КМДА) у 2007-2010 рр. (щодо різних періодів «дії» розпоряджень КМДА), а після цього ще раз перервалася 30.08.2015 р. частиною вимоги до інших боржників про здійснення відповідного перерахунку у справі № 757/31606/15. Проте, й без останнього переривання, оскільки позов у цій справі мною вчинено 29.06.2017 р. (у межах трирічних строків щодо кожного з періодів (з 2006 р. та з 2009 р.) безпідставного застосування незаконних нормативно-правових актів КМДА), то є очевидним, що позовна давність не сплила.

Також Відповідач-3 визнає, що з 26.04.2014 р. є виконавцем послуг ХВ, ВХВ, ВГВ (імперативно визначений таким Законом), що підпадає під частину оспорюваного у справі періоду застосування ним незаконних актів Відповідача-1 і спростовує твердження про те, що позов до нього заявлено, як до неналежного відповідача. Не має правового значення – в якості кого (виконавця послуг чи не виконавця послуг) Відповідач-3 фактично отримував кошти до 26.04.2014 р. (хоча б і «транзитом», через Відповідача-2) за тарифами, які були встановлені незаконними нормативно-правовими актами саме для його розрахунків зі споживачами послуг ХВ, ВХВ, ВГВ (зокрема і Відповідачем-2, як колективним споживачем).

Ці ж самі твердження є справедливим і щодо Відповідача-4 (виконавця по ЦО, ГВ).

30 березня 2018 р.

/Позивач Олійник Д. В./